

ଏନ୍. କ୍ରୀଷ୍ଣାମାଚାରୀ

ବନାମ

ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଏପିଏସଆରଟିଭି, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 12, 1994

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟରାଓ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894: ଧାରା 3 (b), 4 (1) ଏବଂ 6

ରାଜ୍ୟ— ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ— ଆପତ୍ତି— ଜମିର ହିତାଧିକାରୀ— ଆବଶ୍ୟକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଅଛି କି ନାହିଁ— ଅଧିଗ୍ରହଣ— ଅଧିସୂଚନା— ଘୋଷଣାନାମା— ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି— ଘୋଷଣାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖିବା— ବୈଧତା ।

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ, ଏକ ହିତାଧିକାରୀ ଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-କର୍ପୋରେସନ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସହ ଜଡ଼ିତ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ଘୋଷଣାନାମାକୁ କାଏମ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ (i) ଜଣେ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ, ମାମଲାରେ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ସାମିଲ କରାଯିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି, ଯାହା ଅହନିଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ବନାମ ଚନ୍ଦ୍ରଲାଲ୍ ଶ୍ୟାମଳଦାସ ପଟେଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1971] 3 ଏସ.ସି.ସି. 821 ଏବଂ ହିମାଳୟନ୍ ଟାଇଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ମାର୍ବଲ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପ୍ରାନ୍ତିୟ ଭିକ୍ଟର କୁଟିଫ୍ଲୋ [1980] 3 ଏସ.ସି.ଆର. 245 ମାମଲାରେ ଦେଖାଦେଇଛି; (ii) ଧାରା 4 (1) ଅଧୀନରେ ପ୍ରକାଶିତ ସମାନ ଅଧିସୂଚନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ମାମଲାର ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି; ଯେଉଁଠି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆବେଦନ କ୍ରମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ, ଏହି ମାମଲାରେ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖି କେବଳ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ଉତ୍ତରଦାତା-ନିଗମ ହେଉଛି, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 3 (b) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆଇନର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା

ପାଇଁ ସେ ହକଦାର ଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଉପସଂହାରରେ ଠିକ୍ ନଥିଲେ ଯେ ନିଗମ ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆଇନର ଗୁରୁତର ଗୁଚ୍ଛିତ କରିଛନ୍ତି ।

2. ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବାରେ ଅବହେଳା କରିବା ଫଳରେ, ରାୟରେ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟାପକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 3 (b), ଏହାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଆଣିବ । ଅହନ୍ନଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ମାମଲାରେ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ତେବେ, ହିମାଳୟ ଟାଇଲ୍ସ ମାମଲାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଆଇନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକାଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ବିବାଦ ଆଉ ତିଷ୍ଠି ନାହିଁ ।

ହିମାଳୟ ଟାଇଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ମାର୍ବଲ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ ବନାମ ପ୍ରାକ୍ଟିସ୍ ଭିକ୍ଟର କୌଟିନ୍ହୋ, [1980] 3 ଏସସିଆର୍ 235, ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଅହନ୍ନଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ବନାମ ଟାଣ୍ଡୁଲାଇ ଶମଲଦାସ ପଟେଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1971] 3 ଏସ. ସି. 821, ମାମଲାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଭୁଲବଶତଃ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ।

3. ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଜୁଲାଇ 8, 1988 ରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜୁଲାଇ 28, 1988 ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ତା ସହିତ ଖବର କାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ କରାଯାଇଥିଲା । ତୁରନ୍ତ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘୋଷଣାନାମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିତି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜୁଲାଇ 11, 1988 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଘୋଷଣା ଧାରା 6 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, କେବଳ ଏହି ଘୋଷଣାନାମାକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନପତ୍ର (ଦେଖାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 12213/1994

15.4.94 ତାରିଖରେ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରେଭ. ଡବ୍ଲୁ.ପି.ଏମ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 21086/1993 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଜି. କେ. ମାଧବ ରେଞ୍ଜୀ, ଡି. ପ୍ରକାଶ ରେଞ୍ଜୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଡି. ଭାରତୀ ରେଞ୍ଜୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ସରକାର 8 ଜୁଲାଇ 1988 ରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତିରୁପତି ସହର (ପ୍ରଭୁ ବାଲାଜୀଙ୍କ ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର) ରେ ଏକ ବୃହତ ବସ୍ ରହଣି ସ୍ଥଳ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ

ଏକ ଘୋଷଣାନାମା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମେ ପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ଆବେଦନକାରୀ ସମେତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ଡକ୍ଟ୍ରି. ପି. ସଂଖ୍ୟା 838/90, 12450/88, 12919/88 ଏବଂ 13631/88 ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । କେତେକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ଏ.ପି.ଏସ.ଆର.ଟି.ସି.-ହିତାଧିକାରୀ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପକ୍ଷ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଟି ତୁଡ଼ାନ୍ତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ନିଗମ ପାଇଁ ଥିବା ଓକିଲଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ମାମଲା ସୂଚୀରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇନଥିଲା । ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଓକିଲ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଏହାର ଫଏସଲା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରି ନଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଓକିଲ, ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆମକୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ମାମଲାରେ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ନିଗମ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଏକ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ, ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ସଂପୃକ୍ତ ଜମିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଉପରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ, 15 ଅପ୍ରେଲ 1994 ତାରିଖରେ ସମୀକ୍ଷା ଡକ୍ଟ୍ରି.ଏମ.ପି ସଂଖ୍ୟା 21806/93 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିବା ପୂର୍ବ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କାଏମ ରଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଆଗତ ହୋଇଛି ।

ବିଦ୍ଵାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମାଧବ ରେଞ୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ସମାନ ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ ଦୁଇଟି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଏହା କହି ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ନିଗମ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପକ୍ଷ ନଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପରୋକ୍ଷରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ନିଗମ ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି କି, ଜଣେ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମାମଲାରେ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ସାମିଲ କରାଯିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯଥା-*ଅହମ୍ମଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ବନାମ ଡକ୍ଟ୍ରିଲାଇ ଶ୍ୟାମଳଦାସ ପଟେଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* [1971] 3 ଏସସିସି 821 ଏବଂ *ହିମାଲୟାନ୍ ଟାଇଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ମାର୍ବଲ୍ସ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପ୍ରାକ୍ଟିସ୍ ଭିକ୍ଟର କୁଟିନ୍ଦୋ* [1980] 3 ଏସସିଆର୍ 235 ମାମଲା ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିରୋଧାଭାସ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ବିଚାରପୀଠ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପୃଥକ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବିରୋଧାଭାସ ଏବେ ବି ବଜାୟ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଉନାହିଁ । ଅହମ୍ମଦାବାଦ ନଗର ନିଗମ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ବିଚାରପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନଗର ନିଗମର ଲାଭ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଶେଷରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ନିଗମ ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 3 (b) ରେ ଥିବା "ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି" ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ବିଦ୍ଵାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟାପକ ଭାଷାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା

କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 3 (b), ଏହାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଆଣିଥାଏ, ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବାରେ ଅବହେଳା କରିବା ଫଳରେ, ରାୟରେ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ, ହିମାଲୟାନ ଟାଇଲ୍ସ ମାମଲାଠାରୁ (ଉପୋରୋକ୍ତରେ) ଆରମ୍ଭ କରି ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିସୂଚନା ଅଧୀନରେ ଜମିରେ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ହିତାଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏଥିରେ, ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ଅଧିକାର ପାଇବା ଏବଂ ସଠିକ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସାମିଲ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଯଦି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ବିନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ଏହାର ରହିଛି, ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ବିଚାରଧୀନ ଆବେଦନରେ ନିଜକୁ ଏକ ଉତ୍ତରଦାତା ପକ୍ଷ ଭାବରେ ସାମିଲ କରିବା କିମ୍ବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଧାରା 54 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆଇନର ଏହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମତଭେଦ ଆଉ ବିଦ୍ୟମାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଉଛୁ ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଧାରା 3 (d) ର ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ଏ.ପି.ଏସ.ଆର.ଟି.ସି. ହେଉଛି ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ହକଦାର ଅଟେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଉପସଂହାରରେ ଠିକ୍ ନଥିଲେ ଯେ ନିଗମ ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆଇନର ଗୁରୁତର ଭୁଲ୍ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ସେହି ଆଦେଶ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଧାରା 4(1) ଅଧୀନରେ ପ୍ରକାଶିତ ସେହି ସମାନ ଅଧିସୂଚନାକୁ ନେଇ ଦୁଇଟି ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆବେଦନ କ୍ରମେ ସେହି ଅଧିସୂଚନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଧାରା 4 (1) ର ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖି କେବଳ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘୋଷଣାନାମା କୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପଢ଼ିବା ପରେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅଧୀନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିସୂଚନାକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଛି । ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ଘୋଷଣାନାମାକୁ କେବଳ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଜୁଲାଇ 8, 1988 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିସୂଚନା ଜୁଲାଇ 28, 1988 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଖବର କାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର, ଅଗଷ୍ଟ 26, 1988 ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘୋଷଣାନାମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ମଧ୍ୟ ଛଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜୁଲାଇ 11, 1988 ରେ ପ୍ରକାଶିତ, ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣାନାମା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, କେବଳ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ, ନିଗମ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜମି ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 54 ସେଣ୍ଟ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା

ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ସୀମିତ ରଖୁଥିଲା । ଏ ବିଷୟରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଯଦି ଚାହଁବେ, ନିଗମ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିପାରିବେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

ତଦନୁସାରେ, ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱକରଣ ସହିତ ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. କୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।